

baiersk Øl under Hensyn til dets Alkoholindhold, der dels gjør Ølet til en Konkurrent af Brændevinen, og nedsetter Statens Indtægt af Brændevinen, dels antages at have samme skadelige Indflydelse som Brændevin og derfor ligesom egner sig til at blive Staten en Indtægtstilføde. Den Karakter af Lurusvare, som saaledes oprindelig er givet det baierske Øl, har den samme tvivlsomme Betskaffenhed, som den, der til forskjellige Tider er tillagt forskjellige Ting, som i deres første Fremkomst ere blevne konsumerede af de saa, der derved havde faaet en Livsnød til, men efterhaanden have vundet et større Terrain, og for mange, der ikke have videre Valg i deres Levemaade, ere blevne til et fast og forsaavidt uundværligt Nødvist, som de kun med Savn eller i alt Fald med en Afsløsning kunne undvære. Forbrugen af baiersk Øl er vistnok i en meget væsentlig Grad gaaet over i Befolkningens, det vil sige Kjøbstadbefolkningens, Livsvaner, hvad der allerede vil fremgaa deraf, at Konsumenten, som i 1872 ansløges til ca. 100,000 Td., nu vistnok uden Overdrivelse kan anslaaes til 350,000 Td. eller 47 à 48 Mill. Potter. Om dette er et Gode, kan Regjeringen eller Lovgivningsmagten ikke indlade sig paa at afgjøre, tilmed da Fysiologien næppe er kommet til afgjørende Resultater, men da der under alle Omstændigheder delvis er forbundet en lignende Birring ved Nydelsen af stærke Ølforter som ved Nydelsen af Brændevin, kan der ikke indvendes Nogetsomhelst mod at skaffe Statskassen en Indtægt af de stærkere Ølforter med deres Alkoholindhold og Afgiften paa Brændevinsbrændingen som Udgangspunkt.

Ølstat i Almindelighed kan jo indføres under Form af Beskatning af de til Øl anvendte melstofholdige Substantier, væsentlig som Maltstat med tilsvarende Afgift af Surrogater eller Forbud mod saadannes Anvendelse ved Henviisning af Maltningen til særlige Maltere eller ved Kontrolering af Materialet i Bryggerierne. Man kan tænke sig Skatten lagt ind i selve Fabrikationen ved Udmaaling og Værdibestemmelse af Urten, inden Gjæringsprocessen begynder, eller ved Beskatning af Kjedlerne, hvori Urten koges, eller endelig ved Beskatningen af det færdige Øl efter Nummaal. Denne sidste Maade, der lader Fabrikationen ganske fri for Kontrol, kræver alt Øl over en Kam uden Hensyn til Kvaliteten, og maa lede til Fabrikation af stærkt Øl med Opspædning bagefter, kræver derhos meget strenge Straffe for undladt Afgiftsberigtigelse. Kjedlerumsbeskatningen virker meget ulige efter den forskjellige Behandlingsmaade og griber stærkt ind i Driften. Urtenes Udmaaling og Styrkebestemmelse kan ikke genere Driften meget, men kræver stort og særlig indøvet Personale, da de let indtræffende Feiltagelser ved Proverne kunne faa meget indgribende Betydning. Maltstaten frembyder ikke nogen sær Banfælsighed, og kan

bringes til Anvendelse uden noget særligt Personale, rammer det egentlige Hovedmoment i Afabrikationen, idet Maltstaten kommer til Anvendelse i forskjelligt Maal efter Ølets Godhed, hvorfor Maltstat ikke generer Fabrikationen, undtagen forsaavidt som man forbyder Surrogater, hvad der kun kan være ønskeligt; de særegne Betænkkeligheder, som Maltstat kunde fremkalde, blive derhos svækkede meget, naar det ikke bliver al Anvendelse af Malt, der bliver skattepligtig, men Skatten begrænses til den, der anvendes til de bedre, kostbarere og stærkere Ølforter.

Som alt fremhævet er en Afskillelse mellem de forskjellige Sorter Øl saaledes, at den ene Sort bliver skattepligtig, den anden ikke, banfælsig, hvad der har sin Grund i, at den ufuldstændig gjærede og endnu gjærende Drik, som vindes ved stibelfeholdige Substantier og Humle ved Vinaandgjøring, og som kaldes Øl, kan optræde under en uendelig Række af Modaliteter. Indledningen og Fortættelsen af Gjæringen er i høj Grad undergivet Fabrikantens Bestemmelse, og ved Fremknyndelse eller Forsinkning af Gjæringsprocessen kan den samme Art blive til Øl af højt forskjellig Sammensætning — mere Extrakt mindre Alkohol, mindre Extrakt mere Alkohol — og Indførelse af Beskatning paa Øl, særlig naar det ikke er alt Øl, den rammer, vil have Indflydelse paa Fabrikationen, der naturligvis søger at frigjøre sig for Skatten. Beskatningen af det Hovedstof, som ikke kan undværes, medens Fabrikationen iøvrigt bliver ganske fri, synes derfor særlig at anbefale sig, naar man kan overvinde den store Banfælsighed, som selve Defineringen af det Øl, man vil ramme ved Skatten, frembyder.

At omgaa denne Banfælsighed ved Stableringen af en Næringsafgift paa Bryggen med en progressiv Stala efter anslaaet eller angivet Udbytte, hvorved Fabrikanten af det bedre Øl, der mest egner sig til Masseproduktion, vilde kunne rammes, er ikke blevet anset hensigtsmæssigt.

Derimod har man i det i de senere Aar opfundne Malligandste Gulliofstop fundet en nogenlunde bekvem Udgang til at bestemme Ølets Alkoholindhold, hvorved det bliver muligt at trække en bestemt Grændse mellem skattepligtigt og ikke skattepligtigt Øl efter Styrken. Derimod vil en Beskatningsform, hvorunder Forbrugen af Øl skulde rammes i det Hele i Forhold til Styrken være aldeles umulig at gennemføre, da Alkoholmængdens variable Størrelse medfører at der maatte fastsættes et Tidspunkt, hvorpaa ethvert Fad Øl maatte undersøges, og dets Styrke bestemmes. Dette vilde kun kunne udføres paa den Maade, at enhver Brygger maatte opgive til Toldvæsenet, hvad han paa Fode solgte til Værtshusholdere, Detailister eller